INNHOLD

Side

Sammendrag 8
1. Innlandsfiskeprogrammet 1991-95 9
1.1. Innledning 9
1.2. Innsatsområder, mål og tiltak 10
1.3. Mer midler til fiskeformål 10

2. Innsatsområder og mål 13
2.1. Samarbeid om fiskeforvaltning 13
2.2. Lokal fiskeforvaltning 13
2.3. Fisk som næring 13
2.4. Vern av fiskeressursen 14
2.5. Fritidsfiske 14
2.6. Videreføring og utfordringer 15

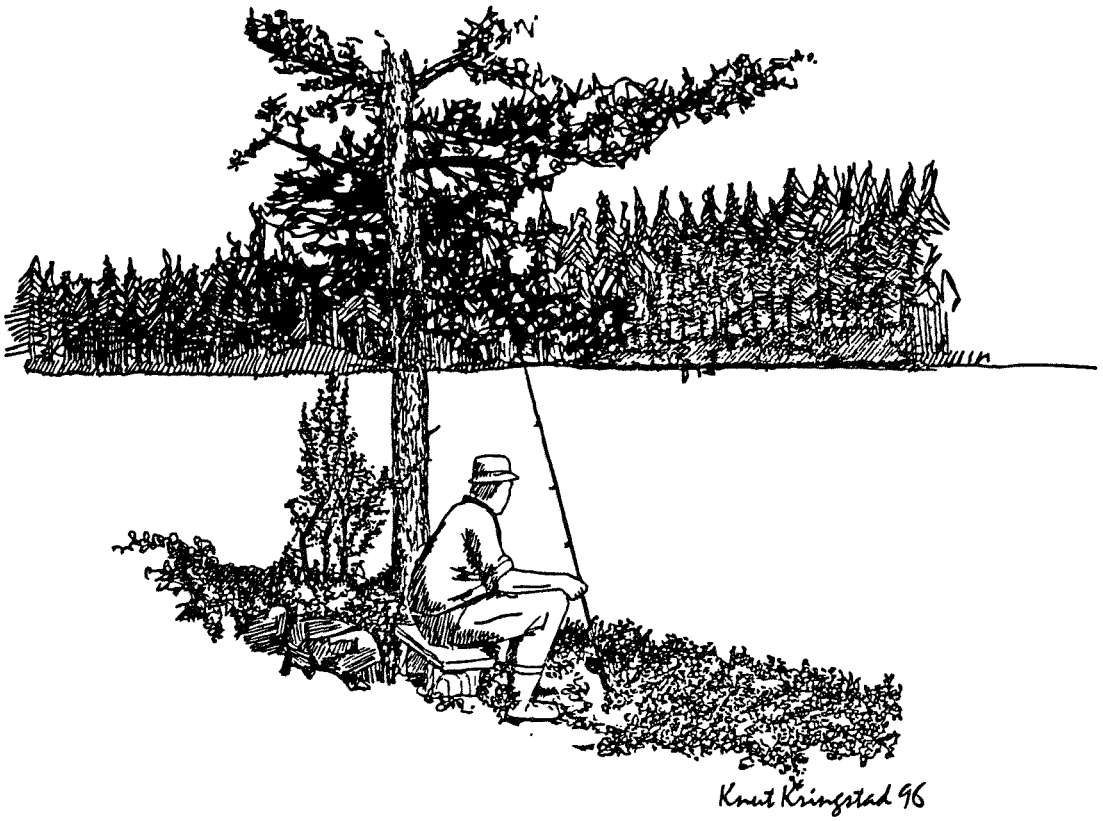
3. Tiltak 17
3.1. Samarbeid gjennom rådgivende utvalg 17
3.2. Kurs i fiskeforvaltning 19
3.3. Organisering og lokalt samarbeid 22
3.4. Driftsplaner 24
3.5. Fiskekortordninger 27
3.6. Fiskeinteressene i kommunal virksomhet 28
3.7. Kommunale og nasjonale planer 31
3.8. Forskning på fritidsfiske 33
3.9. Fysisk tilrettelegging 33
3.10. Informasjon 36
3.11. Motivering og opplæring 38

4. Ringebu - et eksempel på en godt drevet innlandsfiskekommune 43
4.1. Kommunal fisketiltaksplan 43
4.2. Samarbeidsgruppe 44
4.3. Informasjon 44
4.4. Tilrettelegging 45

5. Materiell og hjelpemidler 47

Hvor flyktig vårt liv, fullt av sorger og kiv,
snart er det hele forsvunnet.
En røre av penger og slit og besvær,
og hvor er den lønn vi har vunnet?
Men glem alt besvær i det herlige vær,
ja, selv om det regner og pisker,
så fei unna sorgen og syng til i morgen;
vi renner til elven og fisker.

(Fritt etter Izaak Walton 1653)

SAMMENDRAG

Innlandsfiskeprogrammet (1991-95) ble gjennomført for å styrke og effektivisere innlandsfiskeforvaltningen for å sikre et bedre vern og stimulere til en bedre utnyttelse av innlandsfiskeressursene. Til sammen har Direktoratet for naturforvaltning brukt 20 millioner kroner i programmet, og kommunene sammen med lokale lag og organisasjoner har fått den største delen av bevilgningene. Innlandsfiskeprogrammet sammenfalt i tid med andre programmer og tilskuddsordninger med overlappende formål. Mange av de prioriterte tiltakene har derfor fått tilgang på ekstra midler og arbeidskraft. Lokale tiltak er gjennomført med stor egeninnsats i form av egne midler og av dugnader. De fem innsatsområdene i Innlandsfiskeprogrammet har vært samarbeid, lokal fiskeforvaltning, innlandsfisk som næring, vern av fiskeressursene og fritidsfiske.

Samarbeidet mellom de ulike fiskeinteresser sentralt og lokalt har vært en bærebjelke i programmet. Rådgivende utvalg for innlandsfisk med representanter fra Norges Jeger- og Fiskerforbund, Norges Skogeierforbund, Norges Fjellstyresamband, Norges Bondelag, Norsk Bonde- og Småbrukarlag, Statskog, Kommunenes Sentralforbund og Fylkesmannen ble oppnevnt ved programstart. Utvalget har gitt et uvurderlig bidrag til programmet gjennom råd, fellestiltak, samarbeidsprosjekt og innsats i egen organisasjon. Norges Skogeierforbund og Norges Bondelag har gjennomført et stort prosjekt for å bedre organisering og tilrettelegging for fritidsfiske. Norges Jeger- og Fiskerforbund arbeider med et større, langsiktig fritidsfiskeprosjekt med fokus på barn og ungdom. I fellesskap er det laget kurs- og informasjonsmateriell, og arrangert kurs og årlige familiefiskedager.

Lokal fiskeforvaltning er styrket gjennom miljøreform, ny lov om lakse- og innlandsfisk og overføring av myndighet. Kommunene har fått en sentral rolle i innlands-fiskeforvaltningen. Om lag en tredjedel av landets kommuner har fisketiltaksplaner eller andre plantyper hvor fisk inngår. Driftsplaner for innlandsfisk er utarbeidet i 72 områder. Det er laget tre modellplaner, og erfaringene danner grunnlag for å utarbeide veiledningsmateriell for driftsplaner. De fleste kommuner har et godt samarbeid med rettighetshavere og de andre fiskeinteressene. Kommunene oppgir å ivareta hensynet til fisk i kommunal planlegging og bedre fisketilbudet gjennom organisering, informasjon og tilrettelegging som de viktigste utfordringene.

Innlandsfisk representerer store verdier både ved næringsfiske og gjennom inntekter fra fritidsfiske. I 1995 ble omfanget av næringsfiske målt første gang, og total fangst ble beregnet til 187 tonn med sik, ørret, ål, gjedde og røye som de viktigste fiskeartene. Fritidsfiske gir den største avkastningen og betydelige ringvirkninger for lokalsamfunnet. Fiskekortinntektene ble stipulert til 40 millioner kroner i 1995, og ringvirkningene er omlag 10-20 ganger høyere.

Innlandsfisk trues av inngrep i vassdrag, og de fleste kommuner oppga i 1995 at fiskeinteressene ble vurdert i plan- og inngrepssaker. Det er utarbeidet nasjonale forvaltningsplaner for storørret og ferskvannskreps.

Fritidsfiske er den viktigste utnyttelsen av innlandsfiskeressursene. Mer enn halvparten av den voksne befolkningen fisker. Fiskedeltagelsen er lavere i byer og blant kvinner og eldre. Blant ungdom er det i 1996 registrert en reduksjon i fiskedeltagelse. Det er gjennomført en rekke tiltak for å tilrettelegge forholdene for dagens fritidsfiskere. En fjerdedel av kommunene oppgir at det er etablert nye fiskeområder, og i halvparten av kommunene er det etablert felles fiskekort. Nesten alle kommuner og fylker har brosjyrer og informasjonsmateriell om fiskemulighetene. I halvparten av kommunene er det gjennomført tilrettelegging for fritidsfiske i form av skilting, fiskestier, fiskeplasser for funksjonshemmede e.l. Det finnes nå mer enn 150 fiskeplasser tilpasset rullestolbrukere. To tredjedeler av kommunene vurderte i 1995 fiskemulighetene i kommunen som gode.